

У Х В А Л А
ТРЕТЬОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Гарлики Сергія Сергійовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) абзацу третього пункту 19 розділу II „Прикінцеві і перехідні положення“ Закону України „Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо першочергових заходів із реформи органів прокуратури“ від 19 вересня 2019 року № 113–ІХ

м. К и ї в
5 жовтня 2022 року
№ 113-3(I)/2022

Справа № 3-61/2022(160/22)

Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України у складі:

Кривенко Віктор Васильович (голова засідання),
Завгородня Ірина Миколаївна (доповідач),
Петришин Олександр Віталійович,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Гарлики Сергія Сергійовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) абзацу третього пункту 19 розділу II „Прикінцеві і перехідні положення“ Закону України „Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо першочергових заходів із реформи органів прокуратури“ від 19 вересня 2019 року № 113–ІХ (Відомості Верховної Ради України, 2019 р., № 42, ст. 238) у редакції до внесення змін Законом України «Про внесення змін до розділу II „Прикінцеві і перехідні

положення“ Закону України „Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо першочергових заходів із реформи органів прокуратури“ щодо окремих аспектів дії перехідних положень» від 15 червня 2021 року № 1554–ІХ.

Заслухавши суддю-доповідача Завгородню І.М. та дослідивши матеріали справи, Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а:

1. Гарлика С.С. звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність частині першій статті 8, частині третій статті 22, частині шостій статті 43 Конституції України (конституційність) абзац третій пункту 19 розділу II „Прикінцеві і перехідні положення“ Закону України „Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо першочергових заходів із реформи органів прокуратури“ від 19 вересня 2019 року № 113–ІХ зі змінами (далі – Закон), який застосовано в остаточному судовому рішенні в його справі – постанові Верховного Суду у складі колегії суддів Касаційного адміністративного суду від 28 липня 2022 року.

Автор клопотання стверджує, що абзац третій пункту 19 розділу II „Прикінцеві і перехідні положення“ Закону не відповідає, зокрема, частині першій статті 8, частині другій статті 131¹ Конституції України, оскільки цим приписом законодавець запровадив подвійне регулювання діяльності прокуратури України, порядку і підстав звільнення прокурорів; організація і діяльність прокуратури України мають бути врегульовані одним законом, і Закон України „Про прокуратуру“ від 14 жовтня 2014 року № 1697 (далі – Закон № 1697) є спеціальним (пріоритетним) до правовідносин, що виникають з приводу правових засад організації і діяльності прокуратури, статусу прокурорів; правозастосування Закону породжує конфлікт із Законом № 1697 у

частині правового регулювання статусу прокурорів, а також порядку і підстав їх звільнення. На думку Гарлики С.С., оспорюваний припис Закону встановлює додаткові, порівняно із Законом № 1697, підстави для звільнення, серед яких рішення кадрової комісії про неуспішне проходження прокурором атестації; питання звільнення прокурорів із посад регламентовано одночасно двома законами України, а отже, ухвалення Закону призвело до застосування двох нормативних актів, що порушує принцип правової визначеності.

2. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

Згідно з абзацом першим частини першої статті 77 Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційна скарга вважається прийнятною, зокрема, за умов її відповідності вимогам, визначеним статтею 55 цього закону.

Відповідно до пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційна скарга має містити обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону.

З аналізу конституційної скарги вбачається, що аргументація Гарлики С.С. щодо невідповідності Конституції України оспорюваного положення Закону зводиться до висловлення незгоди із законодавчо встановленою атестацією прокурорів як умовою реформування органів прокуратури, що не можна вважати належним обґрунтуванням тверджень щодо його неконституційності.

Автор клопотання також наголошує на неузгодженості змісту абзацу третього пункту 19 розділу II „Прикінцеві та перехідні положення“

Закону у редакції до та у редакції після внесення змін Законом України «Про внесення змін до розділу II „Прикінцеві і перехідні положення“ Закону України „Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо першочергових заходів із реформи органів прокуратури“ щодо окремих аспектів дії перехідних положень» від 15 червня 2021 року № 1554–ІХ. Проте, як неодноразово зазначав Конституційний Суд України, усунення неузгодженостей, суперечностей, розбіжностей між законами України не належить до повноважень Конституційного Суду України; це питання вирішується в законодавчому порядку (ухвали Конституційного Суду України від 2 жовтня 2014 року № 86-у/2014, від 17 червня 2015 року № 25-у/2015; ухвала Великої палати Конституційного Суду України від 20 вересня 2018 року № 8-уп/2018).

Отже, конституційна скарга не відповідає вимогам пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 цього закону – неприйнятність конституційної скарги.

Ураховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 55, 56, 61, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Гарлики Сергія Сергійовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) абзацу третього пункту 19 розділу II

„Прикінцеві і перехідні положення“ Закону України „Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо першочергових заходів із реформи органів прокуратури“ від 19 вересня 2019 року № 113–ІХ зі змінами на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала є остаточною.

**ТРЕТЯ КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**